

լինել այսպիսի» (Դարանաշէ, էջ 411—412):

Ազարիա վրդ. Հլու կամ փլիսոփայ, ըստ Դարանաղցիի, երբ կ'իմանայ կեսարացիին գալը Եալովայի կողմերը, անկէ Անտիոք կ'ապաստանի Եգիպտոս անցնելու համար և նաւուն մէջ կը մեռնի և ծովը կը նետուի իր մարմինը, որ կը գտնուի յետոյ Տրիպոլսոյ ծովեզերքը և իր տարազէն քահանայ ըլլալը ճանչնալով Մարոնիք կը թողեն (1628) (Դարանաշէ, էջ 412—413):

Այս ըսուածներուն որ աստիճան ճշմարիտ և հաւաստի ըլլալը չեմ կրնար երաշխաւորել տրուած ըլլալով Դարանաղցիի յայտնի ատելութիւնը կեսարացիին դէմ:

Գրիգոր կեսարացիի աշակերտութենէն եղողներու շարքին պէտք է յիշատակել նաեւ Յակոբ եպս. Քէօթահիացին, որդի քահանայի, որ նախ Կուտինայի մէջ պարապած է ոսկերչութեամբ և երբ 20 տարեկան եղած է՝ գացած է Մուշ Գլակայ վանքը, երբ հոն վանահայր է «Կռունկ» կարապետ եպիսկոպոս: Հոն 10 տարի Տ. Յովհաննէս եպս.ի առաջնորդութեան և երաժիշտ Տ. Թովմայի տտին կենալէ և հոն հինգ տարի լուսարարութիւն ընելէ վերջ իջմիածին գացած և անկէ Երնջակի Ս. Կարապետի վանքը գացած է: Այս վան-